

माठरः

माथं, क्री, (माथे जातमिति। माथ+“तच जातः। ४। ३। २५। इति यत्।) कुन्दपुष्पम्। इत्यमरः। २। ४। ७३।

माङ्गल्यं, त्रि, (मङ्गलाय हितमिति। मङ्गल+ख्यन्।) मङ्गलाय हितम्। यथा, राजमातेच्छे। “माङ्गल्येषु विवाहेषु कन्यासंवरोषु च। दश माथः प्रशस्यन्ते चेत्तत्रैव विवर्जिताः।” इत्युद्गाहृतत्वम्।

अपि च। भीमपराक्रमे।

“अधिमार्गे दिनपाते धनुषि रवौ भातुलङ्घिते मासि।

चक्रिणि सुप्ते कुर्यात्त माङ्गल्यं विवाहच।”

इति मलमासतत्त्वम्।

(मङ्गलस्य भावः। “मङ्गलेरलम्।” उवा० ५। ७०। इत्यस्य वृत्तौ “भावे व्यणि माङ्गल्यम्।” इत्युज्ज्वलदत्तः।)

माङ्गल्याहं, क्री, (माङ्गल्यस्य चंहां।) त्राय-माया लता। इति राजनिर्घण्टः।

माचः, पुं, (मा अचतीति। अन्च+कः।) पत्न्याः। इति शब्दरत्नावली।

माचलः, पुं, (मा चलति भोगमदत्ताचिरेवेव स्थानं न मुच्यतीति। चल+अच्।) यष्टः। रोगः। (मा चलति खच्छन् न प्रसरतीति। चल+अच्।)। वन्दी। चौरः। इति शब्द-रत्नावली। मेदिनी यष्ट्याने याह इति पाठः।

माचिका, क्री, (मा अचति चतादिकं लला न गच्छतीति। अन्च+कः। ततः कन्। टाप्। अत इत्।) मचिका। इति त्रिका-शेषः। अमठ। इति राजनिर्घण्टः।

माचिरं, ख (मा चिरम्।) शीघ्रम्। यथा,— “अथात्रवीतदा मत्स्यसाश्वीन् प्रहसन् शनैः। अस्मिन् हिमवतः शङ्के नावं वधीतमारिचम्।” इति वनपर्वणि मात्स्योपाख्यानम्।

माचीपर्व, क्री, सुरपर्वम्। इति राजनिर्घण्टः।

माजलः, पुं, (मा जलमिदंभिप्रायोऽस्य। वज्र-वारिभ्योऽस्य पञ्चयोर्भारणङ्त्वात् तथालम्।) चासपत्नी। यथा, शब्दचमिकायाम्।

“माजलचासकः कुजो विहारो विन्दरेखकः।”

माजिष्ठं, क्री, (मजिष्ठया रक्तम्। “तेन रक्तं रागात्।” ४। २। ४। इत्यम्।) लोहितवर्णः। (यथा, उहत्तुर्वं हितायाम्। १०। १२२।

“कलावदभुक्पिलाविचित्रमाजिष्ठहरितशव-जाभाः।”

तदिति, वि। इति हेमचन्द्रः।

माटाजकः, पुं, (माटाज्ज् आजः। ततः कन्।) वृक्षभेदः। यथा,—

“वल्ग्वो कर्कठीर्वावः सेटुमाटाजकौ समौ।” इति भूरिप्रयोगः।

माठरः, पुं, सूर्यपार्श्वपरिवर्तिविशेषः। यथा,—

“माठरः पिङ्गलो दक्षकङ्कशोः पारि-पार्श्विकाः।”

इत्यमरः। १। ३। ११।

माथकः

मठति निवसति सूर्यसमीपे माठरः मठ वास-महयोः गान्धीति अरब् मठरस्यापत्वं माठर इति खामी। पिङ्गलवर्णत्वात् पिङ्गलः। दक्ष-कारिणादृक्ः। इति खामी। परितः पार्श्वे वर्तन्ते पारिपार्श्विकाः। उभे कादिति णिकः।

सूर्यः कारुणिकलाहत्यानां वरं दास्यतीति धिया इन्द्रादयोऽष्टादशनामान्तरेण प्रच्छन्ना अस्त्र पार्श्वेषु स्थिताः। अत्र प्राधान्यात्तयो र्भविताः। अत्र माठरनामा यमः। पिङ्गल-नामा वज्रिः। दक्षनामा शक्रः। तथाचागमः।

“तत्र शक्रो वामपार्श्वे दक्षो दक्षनायकः। वज्रिस्तु दक्षिणे पार्श्वे पिङ्गलो नामतत्त चः। यमोऽपि दक्षिणे पार्श्वे खालो माठरश्चक्रः।”

यमपरे हरगुहादयः कुल्लावपस्यादिवंशकाः पूर्वद्वारादिषु स्थिताः। इति तट्टीकायां भरतः।

वासः। इति मेदिनी। रे, २०३। विप्रः। इति हेमचन्द्रः। ३। ५१०। शौचिकः। इति सिद्धान्तकौमुद्यामुदाहरितः।

माङ्गः, पुं, वृक्षविशेषः। माङ्गवेनी इति कोकशे प्रविष्टः। तत्पण्यायः। माङ्गद्वयः २ दीर्घः ३ ध्वजवृक्षः ४ वितानकः ५ मयद्वयः ६। अस्त्र गुणाः। मोहकारित्वम्। अमहरत्वम्। श्रेष्ठा-कारकत्वम्। इति राजनिर्घण्टः।

माङ्गवः, पुं, वर्यसङ्करजातिविशेषः। यथा,—

“सेटुकोवरकथायां जनयामास वस्तरान्। मातं मत्तं माङ्गवच भङ्गं कोकच कन्दरम्।”

इति जम्बवेतर्जकसखे १० अध्यायः। पुस्तकान्तरे माङ्गस्थाने मातर इति पाठः। कन्दरस्थाने कन्दर इति पाठः।

माङ्गुकः, पुं, (मङ्गुक्वादनं शिल्पमस्येति। “मङ्गुक्वाभङ्गोरादङ्ग्यतरस्याम्” ४। ४। ५६। इति अच्।) माङ्गुकिः। मङ्गुवादकः। इति सिद्धान्तकौमुदी।

माङ्गिः, क्री, (माङ्गतीति। माङ्ग+“अन्धेभ्यो-ऽपि ङङ्गन्ते।” उवा० ४। १०५। इति क्तिन्।) देशभेदः। पञ्चशिरा। इति रत्नकोषः। दन्त-भेदः। इति केचित्। इत्यमरटीकायां भरतः।

पञ्चभङ्गम्। देशप्रकाशनम्। इति मेदिनी। ऐ, २। शब्दरत्नावली च। माङ्गिर्देवं पञ्चशिराणां यदुत्पन्नति जङ्गे। इति हेमचन्द्रः। १०। १६०।

माङ्गी, क्री, (माङ्गि+लङ्कारादिति डीव्।) दण्डशिरा। इति शब्दरत्नावली।

माङ्गकं, क्री, (मीयते पूष्यते परिमोयते वेति। मान मा वा+अच्। लार्थे कन्। निपातनाख-त्वम्।) कन्दविशेषः। माङ्गकस्य इति भाषा। अस्त्र गुणाः। खादुत्वम्। श्रोतव्यम्। गुरुत्वम्। श्रोयहरत्वम्। कटुत्वम्। इति राजवज्रभः।

यथा, सुश्रुते खज्रस्थाने। ४६ अध्याये। “माङ्गकं खादु श्रोतव्यं गुरु चापि प्रकी-र्तितम्।”

माङ्गकः, पुं, (मान्+अच्। ततः कन् निपातना-खत्वम्।) खनामखातवृक्षः। माङ्गकसुगाह

माथिक्यं

इति भाषा। तत्पण्यायः। खलपद्मः २ इति रत्नमाणा। माथः १ दृष्टव्यः ४ हृत्पणः ५। इति केचित्। (यथा, सुश्रुते खज्रस्थाने ४७ अधः। “खलपद्ममाथकप्रभृतयः।”)

माथवः, पुं, (मनोरपत्वं पुमान्। मनु+अपत्त्व-विवचार्थं अच्।

“अपत्वे कृतचिते मन्ते मनोरौतुसगिकः स्मृतः। नकारस्य च मङ्गन्त्यस्तेन सिद्धाति मानवः।”

४। १। १६१। इत्यत्र काशिका खज्रवृत्तिः।) मनुष्यः। बालकः। इति शब्दरत्नावली।

बोद्धशयटिकहारः। इति हेमचन्द्रः। ३। ३२४। ४।

माथवक्रः, पुं, (अप्यो मानवः। “अप्ये।” ५। ३। ८५। इति कन्।) बालकः। स च बोद्ध-वर्धपर्वन्तप्रथमवयस्कः। (यथा, श्रीभागवते। ८। १६। ३२।

“एव ते स्थानमेवमर्थं अर्थं तेजोयशः श्रुतम्। दास्यत्याच्छिद्य शक्राय मायामाथवकी

हरिः।”

माथवकी बालः स इव।) हारभेदः। स तु विंशतियटिकः। विंशहरहार इति भाषा। इत्यमरभरतौ। २। ६। १०६। (उहत्तुर्वं हितता-मते तु बोद्धशयटिको हारः। यथा, तत्रैव। ८। ३२।

“हान्तिशता गुच्छो विंशत्या कीर्तितोऽङ्ग-गुच्छाखः।

बोद्धभिर्मानवको द्वादशभिर्चाङ्गमाथवकः।”) कुपुवचः। इति मेदिनी। कै, २०६। वटुः। इति हेमचन्द्रः।

माथवीर्यं, त्रि, माथवसम्बन्धि। माथवस्येदमित्यर्थे लीनप्रत्ययेन निष्पन्नम्। (माथवाय हितं। “माथवचरकाभ्यां खण्।” ५। १। ११। इति माथव+खण्।)

माथवं, क्री, शिशुसम्बन्धः। इत्यमरः। १। २। ३२।

माथवानां सम्बन्धो माथवं विकारवन्धेति खण्डः। माथवो बालः मङ्गन्त्यमध्यः दन्तमध्य इत्येके। इति तट्टीकायां भरतः। (माथवानां सम्बन्धः। “प्राज्ञावमाथववाङ्वाद् यन्।” ४। २। ४२। इति यन्।)

माथिका, क्री, (माथक+टाप् अकारलोत्वम्।) अटपलपरिमाणम्। इति शब्दमाणा।

माथिक्यं, क्री, (मथिप्रकारः। मथि+“खलादिभ्यः प्रकावचने कन्।” ५। ४। ३। इति प्रथ-सायां कन्। ततो मथिकमेवेति। मथिक+“चातुर्वर्णादीनामुपसंख्यानम्।” ५। १। १२४। इति धार्मिकवजात् खण्।) रत्नविशेषः।

माथिक् इति भाषा। तत्पण्यायः। श्रेष्ठा-रत्नम् २ रत्नराट् ३ रत्नरत्नकम् ४ रत्नराट् ५ रत्नमाथिक्यम् ६ तद्वत् ७ रत्ननामकम् ८ रामयुक् ९ पद्मरागः १० रत्नम् ११ शोको-यजः १२ सौगन्धिकम् १३ लोहितकम् १४ कुम्भिकम् १५। अस्त्र गुणाः। मधुरत्वम्।